

W zakresie wniosku o uchylenie, skarżąca zauważa, że nawet gdyby administracja mogła zastąpić niezgodną z prawem decyzję nową decyzją ustalającą uprawnienia emerytalne skarżącej na niższym poziomie niż przewidziany niegdyś, to i tak nowa decyzja w niniejszym przypadku nie została wydana w rozsądnym terminie. W tych okolicznościach, oczekiwania co do wysokości świadczenia emerytalnego, na których skarżąca mogła się zasadnie opierać zostały naruszone.

Co do krzywdy, to wynika on ze wszystkich błędów popełnionych przez Parlament Europejski w trakcie tej sprawy.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2005 r. — Adolf i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-128/05)

(2006/C 60/103)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Claude Adolf i in. [Przedstawiciele: L. Levi i G. Vandersanden, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi, włącznie z podniesionym w niej zarzutem niezgodności z prawem;
- w związku z powyższym stwierdzenie nieważności informacji o wysokości emerytur skarżących za marzec 2005 r. i zastosowanie współczynników korygujących [emeryturę] do poziomu stolicy państwa zamieszkania albo przynajmniej współczynników odpowiednio odzwierciedlających różnice w kosztach utrzymania pomiędzy państwami w których skarżący ponoszą wydatki i odpowiadającego w ten sposób zasadzie równego traktowania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszym postępowaniu są urzędnikami, emerytowanymi przed dniem 1 maja 2004 r. Skarżący kwestionują uregulowania systemu przejściowego, który w oczekiwaniu na zniesienie współczynników korygujących został wprowadzony rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22

marca 2004 r. zmieniającym Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ w zakresie, w jakim system ten jest oparty na nowej metodzie obliczania współczynników korygujących wysokość emerytury, które nie są już zorientowane na stolicę [państwa] ale na średnie koszty życia w Państwie Członkowskim, w którym uprawniony do świadczenia emerytalnego wykazał główne miejsce zamieszkania.

W uzasadnieniu swoich żądań skarżący podnoszą po pierwsze, że przywołane rozporządzenie zostało oparte na błędnym rozumowaniu, ponieważ ani wzmozona integracja Wspólnoty, ani swoboda przepływu i pobytu, ani trudność w zweryfikowaniu rzeczywistego miejsca zamieszkania emerytów nie uzasadniają obowiązywania przedmiotowego systemu przejściowego.

W końcu skarżący podnoszą naruszenie w niniejszej sprawie zasad równego traktowania, pewności prawa, zachowania praw nabytych oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.04.2004, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2005 r. — Merglova przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa F-129/05)

(2006/C 60/104)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eva Merglova (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: S. Rodrigues, Y. Minatchy, avocats]

Strona pozwana: Komisji Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie dopuszczalności skargi;
- uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 15 września 2005 r. oddalającej zażalenie skarżącej;
- orzeczenie zmiany zakwalifikowania skarżącej do grupy zaszerogowania C*3 albo C*2 ze skutkiem wstecznym od dnia 1 maja 2004 r.;